

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25097/2023
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Мијаиловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ и ГГ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Слободан Милутиновић, адвокат из ... и тужених ДД из ... и ЋЋ из ..., чији је заједнички пуномоћник Славко Николић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1675/2022 од 22.03.2023. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1675/2022 од 22.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1675/2022 од 22.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 921/20 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу купопродаје стекао право сусвојине на сувласничким уделима тужених од по 416/1000 сусвојинских удела наведене непокретности – зграде за металопрерађивачку индустрију – магацин запаљивог материјала површине 49 м², која се налази на кат.парц. .. КО Лозница, са правом коришћења припадајућих 0.50,87 ха, што су тужени у оквиру својих удела дужни признати и трпети. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима ББ, ВВ и ГГ солидарно на име трошкова парничног поступка исплати 108.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужених преко досуђеног до траженог износа од 187.500,00 динара одбијен. Ставом трећим (погрешно наведено четвртим) изреке, обавезан је тужилац да туженима ДД и ЋЋ на име трошкова парничног поступка исплати 115.962,04 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате док је захтев преко досуђеног до трошковником траженог износа од 148.218,00 динара одбијен. Ставом четвртим (погрешно наведено петим) изреке, одбијен је захтев

тужиоца да се тужени солидарно обавезу да му на име трошкова парничног поступка исплате 167.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.05.2022. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1675/2022 од 22.03.2023. године, жалба је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Питања на која се указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и разрешење чињеничног питања конкретног спора, а оспоравањем закључка нижестепених судова у погледу исплате купопродајне цене и следом тога основаности захтева о стицању без основа, заправо се оспорава чињенично стање и оцена изведених доказа, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Због тога је одлучено као у првом ставу изреке.

Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 14.10.2020. године, а вредност предмета спора је 1.224.817,44 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић